

Kehvikvalla kodanik: viimane koht on nagu haamrilöök!

(lk 3)

Priske maratonaar lõhkus peaministri ratta

(lk 9)

Suletud koolimaja saab uue elu

(lk 3)

Öörahust ja täisoksendatud treppidest

(lk 4)

Kas koolipäeviku kujutatakse tõesti narkotaimel?

(lk 4)

LõunaLeht

LEMEKS
TEIE
USALDUSVÄÄRNE
PARTNER
METSASAASJADES

Lõuna-Eesti nädalaleht

16Lk

NELJAPÄEV, 19. september 2013 Nr 36 (534)

0,99€

Puuetega laste olukorra paranemist võib loota juba järgmisel aastal

Möödunud reedel kogunesid Tallinnas ühise laua taha sotsiaalministeeriumi ning haridus- ja teadusministeeriumi esindajad ning puuetega lastega igapäevatöös kokku puutuvad inimesed. Ümarlauakohtumisel keskenduti puuetega laste hariduse, hooldamise ja toetamisega seotud teemadele.

Augustis Võru Järve kooli külastanud sotsiaalminister Taavi Rõivas ütles juba siis, et sotsiaalministeerium alustab peagi ümarlauakohtumistega, et välja töötada süsteem puuetega lastele teenuste kättesaadavuse parandamiseks. Reedel koos Võru abilinnapea Tarmo Piirmanniga ümarlaual käinud Võru Järve kooli direktoril Reet Kangrol on väga hea meel, et minister oma sõna pidas ning kohtumised teoks saavad.

Kangro sõnul oli tegu esimese koosviibimisega, mis olemuselt oli pigem sissejuhatav, kuid põhiprobleemid said läbi arutatud. „Kool on üks periood õpilase elus, sinna juurde peavad tulema teened, sest laps ei saa käia mööda erinevaid institutsioone. Me olemes aastaid tagasi sellega algust teinud ja mõelnud, kuidas neid asju paremini korraldada, ja nüüd sai ka minister aru, et kodanikualgatus korras on juba palju ära tehtud,“ ütles Kangro.

Tal on hea meel, et lõpuks kohtusid mõlema asjasse puutuva ministeeriumi esindajad, sest senine kogemus on näidanud, et neid ühise laua taha saada on väga raske. „Hariduse pool ja sotsiaalpool peavad ühel hetkel ristuma. Seni ei ole koostöö kuidagi sujunud, aga praegu oli näha, et selleks ollakse valmis, ja see oli hästi positiivne minu jaoks,“ sõnas Kangro.

Kohtumisel jõuti ka konk-

Suvel tõstatas Silja Suija ajakirjanduses puuetega last kasvatavate vanemate mured, probleeme tutvustati sotsiaalministrile kohtumisel Võru Järve koolis. Pildil Taavi Rõivas, Reet Kangro ja Silja Suija.

Foto: LL arhiiv

reetsete ettepanekuteni. Kangro ise pidas tähtsaks välja selgitada kõik teenusepakkujad üle Eesti, seda nii puuetega lastele kui ka täiskasvanutele, ning piirkonniti ära märkida need kogukonnad, kus puuetega inimesel on roll ka pärast kooli lõppu. „Meil on lõpetanud ju 40 noort. Kus nad on? Nad on ju tagasi kodus. See suur töö, mis koolis tehakse, kaob kuhugi ära. Ka tavainimene, kes on jäänud töötuks, kaotab aasta pärast motivatsiooni. See on kõigi inimestega nii,“ seletas Kangro.

Ka minister Rõivas nõustus, et Võrumaal on praegu sellel kohal valge laik, mis tuleb täita. Kangro sõnul võiks seda pida senise teekonna põhitulemuseks. Edasised sammud näeksid ette teenuste kättesaadavuse koondumist ning Nõnova kogukonna väljaehitamist.

Minister Rõivase sõnul on sotsiaalministeerium uuest eelarveperioodist taotlenud ligi 37 miljonit eurot, et pakkuda teenuseid, mis aitaks vähendada perede hoolduskoormust ning osaleda aktiivselt ühiskonnas. „Ümarlaua üks eesmärke oleks läbi arutada Euroopa Liidu uuest eelarveperioodist rahastatavate meetmete kirjeldused,“ lisas Rõivas.

Juba praegu on Võru linna arengukavas puuetega inimeste jaoks teenuste väljaarendamine sees ning Kangro sõnul peab Järve kool selleks valmis olema. „Teemate osa sai hoolekoguga ka räägitud ja nemad väga toetavad. Nüüd tuleb paberid korda ajada ja tegutseda,“ ütles ta.

Areng on olnud igati kiiduväärne, kuid ei saa unustada, et alguse sai see lapsevanemate hädakisast, mitte ministeeriu-

mist. Olles ka ise praeguseks täiskasvanud puuetega lapse ema, mäletab Kangro, kuidas ta 18 aastat tagasi oli seisus, et muudkui ootas muutusi, kuid ühel hetkel sai mõõt täis. „Jä ühel päeval tuli minna volikogu esimehe juurde, sest muu ei aidanud. Ta viskas mu tookorv välja, aga ma ütlesin, et ei lähe,“ meenutas ta.

Kangro tunnistas, et on praeguseks sellest võitlusest pisut väsinud, kuid õnneks on nooremaid lapsevanemaid, kes jaksavad kaasa võidelda. Siiski leidis ta, et võrreldes 20 aasta taguse ajaga on ära tehtud suurtöö ja seda tuleb hinnata. „Ega me ei saa kogu aeg jalgu trappida,“ nentis ta. „Peame reaalselt mõõtma, kust me tuleme ja kui hästi meil siiani on läinud. Nüüd peame rahulikult ja mõistusega edasi tegutsema. Hoog ja kriitika tuleb tagasi tõmmata, sest ministeeriumi positiivne suhtumine on olemas ja seda tuleb ära kasutada.“

Kogu Eesti avalikkuse tähelepanu kõnealusele probleemile tõrmanud Silja Suija avaldas samuti lootust, et asjad lähedavast nütüdest paremaks. „Loodan tõsiselt, et asjad hakkavad liikuma paremuse suunas ja ei takerdu enam mingite poliitikutega, saamatute sotsiaaltöötajate ja muu bürokraatia taha. Ja mul on kahju, et sellest probleemist aru saamiseks oli vaja nii palju kisa teha. Tundub, et muudmoodi poleks vist saanud.“

Edaspidi jätkatakse tööd väiksemates tööühmades, mis teeksid ettepanekuid konkreetsete teenuste kohta. Järgmistel kohtumistel arutatakse puuetega inimeste teiste eluetappidega seotud küsimusi.

MARIA GONJAK